

μελλοντικῶς προβλήματα εἰς τὴν μηχανοκαλλιέργειαν.

Ἀπὸ ἀπόψεως κλίματος δὲ ἡ σταφίς εὐρίσκεται εἰς τὸ φυσικόν της περιβάλλον ποῦ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὸ ἄριστον τῆς ποιότητος.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ κεφάλαιον γῆ, τοῦ ὁποῦ ἡ σημερινὴ μορφή θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ κατωτέρω καὶ τὸ ὅποιον σήμερον παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ μικροῦ κλήρου, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς νάνου μέχρι τῆς μικρᾶς συνήθους ἰδιοκτησίας, ἂν ληφθῇ ἡ καλλιεργουμένη ὑπὸ ἐκάστου σταφιδοκαλλιεργητοῦ ἔκτασις ἐν τῷ συνόλῳ της, λαμβανόμενον ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι μιὰ νάνου ἰδιοκτησία ἐκτάσεως λ.χ. 12 στρεμμάτων δυνατὸν νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 ἢ περισσότερα τεμάχια, κειχωρισμένως αὕτη εἶναι κατωτέρα καὶ τῆς νάνου ἰδιοκτησίας, δηλαδὴ κατατετμημένη ἐκμετάλλευσις. Ὅποτε ἡ σημερινὴ μορφή συγκεντρώνει ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς μικρᾶς ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς κατατετμημένης τοιαύτης. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν στατιστικὰ δεδομένα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τεμαχίων καὶ ποίαν ἔκτασιν ἀντιπροσωπεύει ἕκαστον κατὰ μ. ο.

Πλὴν ὅμως εἶναι γεγονός ὅτι ὑπάρχει ἀπαράδεκτος κατάτμησις ἡ ὁποία εἶναι τὸ σοβαρότερον ἐμπόδιον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ βελτιωμένων μεθόδων εἰς τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν.

Ὡς πρὸς τὸν συντελεστὴν ἐργασίας, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐργατικά χεῖρες ἀναγκάζονται νὰ τρέπονται πρὸς τὰ βιομηχανικὰ κέντρα ὅπου παρέχεται συνεχῆς ἀπασχόλησις ἔνεκα τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὰς γεωργικὰς περιοχάς, πλὴν ὀρισμένων ἐποχιακῶν περιπτώσεων, ἔχομεν ἀνεργίαν ἢ ὑποαπασχόλησιν. (Τὸ σύνθηρος φαινόμενον τῶν μικρῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ἐργατῶν τῆς ὑπαιθροῦ).

Τὸ γεγονός ὅμως τοῦτο ἔχει σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς σταφιδοκαλλιέργειας,

ἰδίως κατὰ τὴν περίοδον τῶν αἰχμῶν, ὡς προαναφέρθη, με ἀποτελέσμα ἡ προσφορά ἐργασίας νὰ παραμῆνι σταθερά, εἰς χαμηλά ἐπίπεδα, ἐνῶ ἡ ζήτησις ἐποχιακῶς νὰ εἶναι μεγάλη, καὶ ὡς συνέπεια τούτου αἱ τιμαὶ τῶν ἡμερομισθίων αὐξάνουν κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν καλλιεργητικῶν ἐργασιῶν καὶ φθάνουν μέχρι διπλασιασμοῦ καὶ τριπλασιασμοῦ (300 δραχ. ἡ χαραγὴ εἰς τὴν περιοχὴν Γαργαλιόνων, 200 ἡ σκαφή).

Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ἠξυμέναι δαπάναι εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀνεβάζουν τὸ κόστος παραγωγῆς κατὰ μονάδα καὶ μειώνουν τὸ κέρδος τοῦ καλλιεργητοῦ (ἐπιχειρηματίου).

Ἐυλογεῖται ὅτι τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα κατὰ στρέμμα σταφιδαμπελοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ παραρτήματος τοῦ «Ἰνστιτούτου Σταφίδος Α.Σ.Ο.», Φιλιατρῶν ἦτοι ἀπὸ Κοκκαρισίας μέχρι Μεθώνης κατὰ τὴν καλλιεργητικὴν περίοδον 1964 ἀνέρχονται εἰς 1665 δρχ. καὶ ὅτι με τὰς σημερινὰς τιμὰς τῆς σταφίδος ἀπαιτοῦνται 208 χιλιογράμματα ἔμπορεσίμου σταφιδοκάρπου διὰ τὴν κάλυψιν μόνον τῶν ἑτησίων καλλιεργητικῶν ἐξόδων.

Ἐντεθεν προκύπτει ἡ διττὴ ἀνάγκη ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καλλιεργουται σταφιδάμπελοι ὀψηλῆς ἀποδόσεως, ἀφ' ἑτέρου ἡ κατὰ τὸ δυνατόν συμπίεσις τῶν ἐξόδων καλλιέργειας.

Καὶ τὴν μεγάλην μὲν παραγωγὴν τὴν ἐξασφαλίζομεν ἐφόσον καλλιεργουμέναι νέαι σταφιδοφυτεῖαι καὶ διατηροῦμεν ταύτας καθὼς ἐδρῖσκονται εἰς optimum τῆς ἀποδόσεώς των. Ἀπὸ μακροῦ εἰς τὴν Καλιφόρνιαν τῆς Ἀμερικῆς τὸ ὕριον τῆς παραγωγικῆς ζωῆς τῶν ἀμπελοειδῶν τοποθετεῖται περὶ τὸ 30ὸν ἔτος. Ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς, ἐφ' ὅσον διατηροῦμεν σταφιδοφυτεῖαι 100 καὶ πλέον ἔτων με ἐλαχίστας ἀποδόσεις, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συζητούμεν περὶ οἰκονομικοτεχνικῶν βελτιώσεων,

ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ!

**Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα
τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ
συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικὰ
τὶς ξένες σταφίδες.**